

TORONTÁI

VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.
A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 9-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.
Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölírhatók a kiadó hivatalban. Kéretik az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:
a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Kiadóhivatal:
Pleitze Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekén, hová az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Böngészet.

V.

N.-Becskerek, 1875. ápril 21.

A közjegyzői intézmény Európa minden culturállamában már régóta fennáll, 1859. évben Magyarországon is meghonosított, azonban 1861. évben a Bach rendszer megszüntével csakhamar véget ért.

Hazánkban sokan belátták a közjegyzői intézmény üdvös voltát, de a törvényhozás bokros teendői nem engedték, hogy törvényileg életbe léptessék, s így egész 1874. évig ez intézmény nálunk hiányzott.

Az igazságügy újja szervezése alkalmából meggyőződtek a honatyák, hogy a közjegyzői intézmény az államot nem terheli, az igazság szolgáltatását olcsóbbá, de egyszersmind gyorsabbá teszi, a pereket pedig nagy mérvben ritkítja, és megalkották az 1874. évi XXXV. törvényczikket, ezzel pedig felállították a királyi közjegyzői intézményt.

E törvényczikk ö Felsége apostoli királyunk által szentesítve, 1874. évi december 16-án kihirdetett, és a királyi közjegyzőség 1875. évi augusztus 1-ső napján lép életbe.

A kinevezések legnagyobb részben megtörténtek, a megyében pedig minden állomás immár be van töltve.

A közönségnek azon része, mely a törvényolvasással nem foglalkozik, nem ismeri a közjegyzői intézményt, és így nem tudja sem azt, mi illetőleg az a közjegyző? sem azt, mily hatásköre van annak? sem végre azt, mily előnye a közönségre nézve egyáltalában? főleg pedig a forgalomra, ipar- és kereskedelemre, és a nép minden jogügyletére mily roppant befolyással van.

A jelen értekezésünk czélja tehát megismertetni a közönséggel az intézményt, és a törvény és gyakorlatból merített példákkal felvilágosítani a közjegyző állását, hatáskörét, teendőit, kötelezéseit és felelőségét, és bebizonyítani az intézmény czelszerűségét, előnyös és üdvös voltát, olcsóságát, és nagy horderejű hasznosságát.

A közjegyzőt az igazságügyminiszter nevezi ki, közjegyző csak teljes koru magyar honpolgár lehet, a ki fedhetlen jellemű, csőd vagy gondnokság alatt nem áll, az állam hivatalos nyelvét teljesen bírja, az 1868. évi 44. törvényczikk rendelkezéseinek megfelelően képes, végre az ügyvédi vagy gyakorlati bírói vizsgálatot sikerrel letette.

A közjegyző nem lehet egyszersmind országgyűlési képviselő, gyakorló ügyvéd, tanár vagy tanító, nem viselhet semminemű hivatalt, és nem üzhet semmi oly foglalkozást mely állásával össze nem fér.

Minden közjegyző biztosítékot (cautiót) tesz le 7, 4 vagy 2 ezer forintban a helyi viszonyokhoz képest, és ezen biztosíték a feleknek netán okozott kárpótlásra szolgál.

A közjegyző esküt tesz le, de nem hivatalnok, és fizetést nem hűz.

Minden közjegyzőnek hivatalos pecsétje van Magyarország czimerével ellátva, székhelyéhez van kötve, és nyilvános irodát tart.

A közjegyzőnek hatásköre kiterjed azon királyi törvényszék területére, a melyen a részére kijelölt székhely fekszik.

- A közjegyző hatásköre kiterjed:
- a) közokiratok felvételére;
 - b) végrendeletek felvételére;
 - c) tanusítványok kiállítására;
 - d) okiratok s értékmenük őrzésére;
 - e) hagyatéki ügyek körüli eljárásra;
 - f) bírói megbízások teljesítésére.

Közjegyzői okirat megkívánlatik hogy a jogügylet érvényes legyen e következő esetekben:

- a) a házas felek közti vagyoni viszo-

nyokat szabályozó, továbbá a házastársak között kötött adásvevési, csere, életjáradéki, és kölcsön szerződéseknél, valamint egyéb jogügyleteknél, melyekhez az említett személyek egymás irányában kötelezettséget vállalnak:

b) ugyanazon személyek között kötött ajándékozási szerződéseknél, ha az ajándékozott tárgyat nem adattott;

c) hozomány átvételéről kiadott elismervényeknél, akár a házastárs, akár más részére adatnak ki;

d) minden jogügyletnél, melyet valaki, olvasni nem tudó sikek, vagy írni nem tudó néma és siketnéma kötnék, ide értve az örökösödési szerződéseket is, a mennyiben a jogügylet megkötésénél személyesen járnak el.

Más jogügyletekre nem kívánatlik a törvény által a közjegyzői okirat, s mert a kényszer kimondva nincsen, szabadságában áll minden honpolgárnak a fennebb a—d alatt elősorolt eseteket kivéve, szerződést, kötelezvényt, végrendeletet, és minden egyéb jogügyletre vonatkozó okiratot bárhol és bárki által elkészíttetni, és nem köteles azokat a közjegyző által szerkesztetni.

Nem akarjuk e helyütt és ez alkalmal az vitatni vajjon jobb lenne-e és a közönségre nézve üdvösebb, ha minden jogügyletet a törvény által készítenék közjegyzőnél kötni? vagy jobb-e ha a közönség szabad akaratára bízatik a közjegyző igénybe vétele? nem akarjuk tehát ezennel állítani, hogy jobb és üdvösebb lett volna minden jogügyletre nézve a közjegyző közbenjárását igénybe vétetni, és kimondani a kényszert; mert e kérdéseket az idő fogja megfejteni, és mindenképp meggyőzni mennyiben jó az intézmény és mennyiben jobb a közjegyző által e szerkesztett okirat annál, a mi másutt fogalmaztatik.

Mi csak néhány példát akarunk felhozni, hogy szembeszökőleg bebizonyítsuk a közönségnek a közjegyzői okirat, és más által szerkesztett okmány között, és begyőzzük mennyire előnyös a felekre nézve, ha a közjegyző által szerkesztetik a jogügyleteikben szükséges okirat.

Ha például A. kölcsön vesz B.-től 100 forintot, és kiállít kötelezvényt vagy maga, vagy szerkeszteti azt a község jegyzője, egy ügyvéd, vagy bárki által, és a fizetési határrapra nem fizet, A. mint hitelező kénytelen ügyvédhez menni és bepereltetni a kötelezvényt. A bíróság tárgyalási határrapra tűz ki, B. mint adós és alperes megjelen, mindenféle kifogást tesz, tanuk kihallgattatnak, s végre meghozatik az ítélet, és B. elmarasztalatik 100 forintnak megfizetésében. B-nek nincsen pénze, vagy nem akar fizetni apellál, és minden jogorvoslattal él, végre elhúzza a pert 1—2 évig. Utóljára jogérvényes lesz az ítélet, és a végrehajtás két év mulva elrendeltetik, addig A. mint hitelező várni tartozik.

Ha B. a közjegyzőnél írja alá a 100 forintok kötelezvényt, és kötelezi magát például szeptember 20-án fizetni, A. megvárja a napot, és a mint B. nem fizetett, nem indít ellene pert, nem kér ítéletet, hanem szeptember 20-a után elmegy a járásbíróhoz, előmutatja a közjegyző által szerkesztett kötelezvényt, és a járásbíró kiküldi a végrehajtót és megexequálja B. uratat minden idézés, per, és ítélet nélkül, mert a közjegyző által szerkesztett kötelezvény, nem olyan mint más kötelezvény, hanem közokirat, mely meg nem dönthető, melynek teljes hitelessége van, s melyhez az adósnak kifogása, kibeszélése nem fér, nem lehet per tárgya, és ítéletileg csak akkor dönthetik meg, ha a közjegyző törvényellenesen járt el, a mely esetben a kárt pótolni is tartozik.

Ha valaki szállítási szerződést köt a

közjegyző előtt, és a szállítani köteles nem tartja be a határnapot, szinte nem kell per, nem kell ítélet, hanem mindjárt elrendeltetik a végrehajtás.

Ha valaki valamit vesz, és a közjegyzőnél csináltat szerződést, ily szerződéssel megy a vevő a telekkönyvbe, és minden baj, minden luza vona nélkül nevére írja a magvett vagyont. Egy szóval minden jogügylet gyorsan foganatosítható és rögtön teljesíthető minden kötelezettség mely a közjegyző okiratán alapul:

Mert a közjegyzői okirat alapján végrehajtásnak van helye.

Ha valaki a közjegyzővel csináltatja meg végrendeletét, biztos lehet benne, hogy örökösei meg nem tadmáthotók, mert végrendelete a közokirat jellegével bír, és meg nem dönthető.

A közjegyző mind ezeket a törvényben megállapított díjak mellett tartozik teljesíteni, többet nem követelhet, és számláját köteles az okmányra ráírni, hogy biztosítva legyen az illető fel, miszerint csak a törvényben megállapított díjat fizette, és ezen díjak aránylag oly csekélyek, hogy sem azoknál, miket a felek akár a községi jegyzőknél, akár az ügyvédeknel fizetnek, nem nagyobbak, ellenben az okirat, melyet a közjegyző kiállít, a bíróság előtt hiteles és végrehajtható, miglen minden más okmány csak magánjelleggel bírván, a felek által megtámadható, és per tárgyává tehető.

Meg vagyunk győződve, hogy a közönség a mondottak alapján csakhamar be fogja látni mily roppant horderejű a közjegyzői intézmény, mily üdvös annak működése, s mint fognak a perek és perlekedések ritkulni, ha a jogügyleteknél a közjegyző közreműködése fog igénybe vétetni.

APRÓSÁGOK.

Néhány nap előtt több londoni lapban e hirdetés volt olvasható:

„Kinesem Charlin! Szívem megtörted. Jőjj, beszélni akarok veled az állatkiallításban. Két órától kezdve a hangverseny 59. számú boltjának ablakában találkozhat velem. Remélem, nem várokoztatsz hiába. Maradok Laurád.”

Ebben eddig semmi különös. Hasonló hirdetést ezrivel olvashatunk minden nap, de a történet vége mulatságos. Az 59. számú ablak alá sokan mentek, és hosszabb ideig sétáltak ott föl s alá, hogy láthassák Charlin Lauráját. És midőn jó ideig mit sem láttak, szégyeltek őrülten távozni, bementek a boltba és egymást vásároltak. Este felé a kereskedő meglepődve dörmögötte kezét és így szólt: Ez a nap jól sikerült. Mivel csaltatnam lépre holnap az ostobákat!

Abáld és Haeloise sirkövet a Père Lachaise temetőben egész telistele karcolták már mindenféle fölírásokkal, melyek gyakran valóságos kis regényt adnak. Például: „Emilia kérék, légy pontosabb. Adolf.” Alatta: „Jövök a mikor jöhettek. Emilia.” Ez alatt: „Nem vagyok oly szégyes, mint hiszed. Adolf.” És végül: „Uram ön kiálthatatlan bolond! Emilia.”

És Abáldnak és Haeloisának tűrni kell, hogy a sirkövet, mely alatt egyesültek, ekként szentségtelemtik meg.

Berben olyan gépet találtak föl, mely nemcsak felkötli az embert a kívánt órában, hanem gyertyát is gyújt, meg is mosdat, meg is fésül, a csizmát kifényesíti, begyújt a kályhába, és megfőzi a reggelit. Ha még jobban tökéletesítik e gépet, valószínűleg meg is eszi a reggelit, elmegy hivatalba, megházasodik és meg is hal az emher helyett.

Egy verduni polgár, ki a német-francia háborút végig harcolta, az újabb pótválasztások alkalmával szeretett volna bejutni a nemzetgyűlésbe. Ellenjelöltje egy fiatal ember volt, ki meg nem vett részt háboruban. A verduni polgár folytonosan a kiállott szavazások és nélküldözésekről beszélt, s egy alkalommal így szólt a választókhoz:

„Barátim és polgártársaim! Én harcoltam és véremet ontam hazáért; harcoltam a barbár germánok ellen; a csatatéren aludtam, és egyéb takaróm sem volt, mint a kék ég; fáztam és éheztem, izzadtam és szomjaztam, s a merre mentem, véryomok jelölték az utat.” Midőn a szónok beszédében idáig ért, egy választzó, kit e szavak mélyen meghatóttak, könyes szemekkel a szónok elé állt és e kérdéssel zakatá felébe:

— Nemde azt mondta ön, hogy harcolt és véret ontá a hazáért?
— Ugy van, azt mondtam.
— Nemde azt mondta, hogy a csatatéren nedves földön takaró nélkül aludt?
— Igen, monsieur, ugy van.
— Nemde azt mondta, hogy fázt és éhezett, izzadt és szomjazott, és a merre ment, véryomok jelölték az utat?
— Igen, igen! — viszonzá a jelölt diadalmas arcczal.
— Akkor, — mondá a meghatott választzó — akkor az a véleményem, hogy ön mar elgett tett hazájáért, és így a másik jelöltre szavazok.

Lyonban két kis gyermekleány párbajt vívott, a miért közös imádójuk, egy hasonló korbeli diák-chevalier csak az egyik leányka nevét faragta be a tanodai padokba. Egy eszébebe petroleumot töltöttek. Mind-egyiknek külön kellett egy szál égő gyufát belevetni. A melyikük gyufája által meggyul a petroleum, az felönti a csészét, és engedi magát megégni. A másik szabadon mehet. Szerencsére azonban hamisított volt a petroleum, nem fogott tüzet, s a dühös kis szerelmesek azon ígérettel békültek ki, hogy mundeigyik más diákok szerez magának.

New-York közelében egy odavándorolt élelmes angol azt a fura fogat gondolta ki, hogy ásat 5 magának kutat minden költsékezés nélkül. Elhittette szomszédjaival, hogy tanyája közepén olyan folyadékot érez, melybe csak bele kell mártani egy szál zsinórt, s mikor kirántják — hát mily-gyertyák fognak onnan kirántani. Astak tehát jó mélyre, találtak is folyadékot, de nem gyertyának valót, hanem csak vizet; meg is boszankodtak az atyafiak, bele is mártották az angol, de azért kutra mégis csak szert tett. „K.”

A gyors közigazgatás lehetősége az 1871. évi XVIII. és az 1870. évi XLII. törv.-czikk keretében.

Hálátlan feladat, oly időben gyors közigazgatás lehetőségét emlegetni mielőtt külsőbbség nélkül, mindenki csak karhözta'ni tudja közigazgatási állapotainkat; és egy részről, a régi municipalisták taborrából, az új törvények mondatnak a baj kuforrasainak, a másik részről pedig a közigazgatási központositók, bünbaku a régi vármegyékbeli fennmaradt anyagot, a választott tisztviselőket, a testület kormányzatot állítják fel. És mindenek daczára, joggal állíthatni, hogy jelenlegi önkormányzati rendszerünk mellett is, lehet közigazgatásunk jobb és gyorsabb, mint milyennek azt, a valóságban tapasztalni szoktuk.

Ezen lehetőséget, a községek és törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényczikk szigoru alkalmazása által lehet elérni. Főlöszleg bővebben fejtegetni, hogy az 1871. évi XVIII-dik törvényczikkkel községek szervezete önálló, tág és szabad alakra levén felteve, a megyék, azelőtt reájuk gyakorolt gyámhatóságától, a legnagyobb részben felmentettek.

A XVIII. t. cz. néhány szakasza, u. m. a 26., 27., 57., 70., 107., 116. és 129. szakaszokban foglaltak, határozott világossággal állapítják meg mindazon eseteket, melyekben a községek ügyeiben, a törvényhatóság jóváhagyása vagy közreműködése szükséges. Mind ez ügyeken kívül, a törvényhatóság, csak azon esetben avatkozhat a községek belügyeibe, ha arra a községeképvisellete által felkéretik. Ellenkező esetben, — mint a XVIII. t. cz. 28. §-ában mondatik — a község a kormánytól kereshet orvosulást.

Következik, hogy a törvényhatóság — önkormányzati körének szemmel tartása mellett, — csakis azon községi ügyek tárgyalásába bocsátkozhat, a melyeket elintézni, felülvizsgálni a törvénynek fogva hivatása, arra fel is van jogosítva, egyekben pedig szakítva a megcsontosodott régi gyakorlattal, a községek összintézkedési jogát sértetlenül kell hagyni.

Ha a XVIII. t. cz. idézett szakaszait, mindenkor szigoru bírálattal tekintetbe vennék, ha működésünk fűslyát az önkormányzat és az állami közigazgatás sikeres közvetítésébe helyeznénk; akkor valószínű ugyan, hogy kevesebb ékes és népboldogító beszédek tartának a zöld asztal mellett, de bizonyos az is, hogy közigazgatás központositását sürgetni az önkormányzat ellencinek kevesebb oka volna.

Saját megyénkben, evel ma még nem dicsekedhetünk. Mert, aki a közgyűlésekre kitűzött tárgyak napirendét csak egy izben is figyelemmel kíséri, belátja, hogy számos oly ügyben határoz a bizottság, mely sem az 1871. XVIII., sem az 1870 XLII. t. cz. szerint foruma elé nem tartozik.

Ily esetek legtöbbször egyes községi lakosok, vagy képviselőtestületeiknek előljáróik elleni panaszát képezik. Ezek tárgyalásánál, egy-egy érdekelt fél pártot ütven, megindul a hosszú szóharca, a korteskedés, és a közgyű-

léis óráig vesztegeti idejét egy újtárgyalásnál, mely hatásköréhez nem tartozik, melyben a legjobb esetben az alispán illetékes. — Sőt mi több, már az állandó választmány, tanácskörtől is kőrebe von oly tárgyakat, melyhez a törvény szerint véleménye nem kívántatik.

Tudomásunk levén arról, hogy e tekintetben többen ellenkező véleményen vannak czelszerűnek tartjuk, jelezni a XLII. t. cz. 44. §-át.

E törvényszakaszonként elősorolván, azon ügyeket, melyeknek közgyűlési tárgyalását előkészíteni, az állandó választmány feladata, ezek között utólag „az önkormányzat fontosabb ügyeit” is feleltilti. — Ez utólagos megjegyzéssel indokoltatik az, hogy az állandó választmány községi előjárók elleni panaszügyekben is, hivata van szabályszerű véleményét adni. Ez indok helyességét el nem fogadhatjuk. Nem pedig, mert a községi panaszügyek már minőségükön fogva nem bírnak a törvényhatóság „önkormányzatának fontosabb ügyeinek” jellegével és pedig annál kevésbé, mert a XLII. t. cz. 2. §. világosan felsorolja azon eseteket, melyekben a törvényhatóság önkormányzati jogánál fogva saját belügyeiben önállólag intézkedni hivatva van.

Téves lenne ez szerint a 44. §-nak más értelmezést adni, mint milyenre a 2. §. utal. Hogy mint előzőleg érintettük, a szóban forgó ügyek, a közgyűlés hatásköréhez sem tartoznak, erre megfelel a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvény 43., 58. és 61. §.

A 43. §. m) pontja csak a községektől, a „községi törvény értelmében fölterjesztett vagy föllebezett ügyek” másodikok ellátását, sorolja a közgyűlés hatásköréhez; az 58. §. a) alatt rendel, hogy az alispán intézkedik minden ügyben, mely a közgyűlés vagy egyes közegek hatásköréhez utasítva nincs; — végre a 61. §-a többi között magában foglalja, hogy „egyesek a szolgabíróknak a törvény- és szabályrendeletek által körülírt hatáskörében önállólag hozott sérelmes határozatait az alispánhoz, s onnan a helygymintához felelbevezetik.

Következik ebből, hogy mindazon községi ügyekben, melyekben a XVIII. és XLII. t. cz. szerinti a szolgabíró hívata, mint elsőfokú hatóság eljárni, határozatot hozni, és melyekre a 43. §. m) pontja nem alkalmazható — hanem másodikfokú ellátására az alispán illetékes, a törvényhatóság bizottsága azoknak testületi tárgyalásába ne bocsátkozzék. Ellenesetben sértve van a törvény kérelmetre az ügy sűrűs elintézésé, és mindezen felül korlatolva, a törvényhatóság által megválaszolt alispán intézkedési joga.

Ily eljárás alkalmazása által, még nem tételnék illusorizáció a közgyűlésnek azon joga, a tisztviselőket ellenőrizni, ellenök a tisztviselők ellenőrzését, mert hisz minden egyes lakosnak annál inkább a bizottsági tagoknak megmarad a joga és alkalmja a szvenvedett sérelmet, törvénysértést, a közgyűlés előtt bepanaszolni, és a vétkes tisztviselő — felelősségre vonatása végett a kellő lépéseket megtenni.

Összvonva a mondottakat, kitűnik, hogy a törvények szigorú, lelkiismeretes és helyes alkalmazása mellett, közigazgatásunk menete lehet jó és gyors, mert a bizottság testületi, és ez okból nehézkés adminisztrátója kevesebb ügyekre fog szorítkozni. Kormányozzuk kevesebbet, és jobban fogunk haladni, kisebbbedni fog azok száma, kik a törvényhatóságok önkormányzatának megnyirbálásával rendes és gyors közigazgatást csak kinevezett tisztviselők által vélnék elérni. P. B.

Az evang. egyház köréből.

A nagy-beckerekéi ágost. hitv. evang. egyház folyó hó 25-én közgyűlést tartván, a nagy számban megjelent egyháztagok egyebek közt

a következő, a nagy közönségnek figyelmére is méltó határozatokat hozták egyhangulag:

1. Az elnökség jelenti, miszerint hazai ág. hitv. evang. egyházunkat ismét nagy vesztéssel fogadva és örömmel véve tudomásul lelkészének a gyűlés színe előtt, eddig is ismert hazafias érületéről tett nyilatkozatát, ezennel egyhangu érülettel kijelenti, miszerint főpásztorának a fentérintett körlevélben kifejtett magasztos, és ugy egyházunk, mint hazánk javára egyedül üdvös elveit tökéletesen osztja, magáéva teszi, azokban leli minden egyes tagjának hazafias érületét híven tolmácsolva, és hogy ezen kijelölt uton akar tovább is rendületlenül haladni, biztosítva egyuttal szeretve tisztelt főpásztorát, hogy egyházunkat ezen irányban mindig késznek találandja a legbuzgóbb támogató közreműködésre, miről egyházunk főt. Dr. Szeberényi Gusztáv püspök urat e határozat közlése mellett feliratilag értesíteni határozza.

Egyszersmind utasítatnak az esperességi gyűlésre kiküldendő követelnek, hogy ezen irányban egyházunk nevében az esperességi színe előtt nyilatkozzanak s ezen nézeteknek — soha nem keltet — győzelmes érvényesítésén buzogjanak.

2. Elnöklő lelkész bemutatja főtisztelendő Dr. Szeberényi Gusztáv, bányakerületi püspök urnak B.-Csabán 1875. évi ápril 3-án 257. sz. a. kelt s a bányakerületi lelkészekhez a Nt. fősperesek útján intézett körlevelét, melyben, hivatkozással azon tényre, miszerint az újabb időben az ág. hitv. ev. lelkészek és nagy részben tanítók is azon sulyos, noha magában véve alaptalan váddal és gyanuval illetetnek a nyilvánosság terén, mintha nem volnának eléggé megbízható magyar hazafiak, s ezen vád magára az egyházra is vitétvén át, ennek becsületes jó hírnevét kockáztatja, az egyház fejlődését pedig megakasztja s a testvérek közötti bizalmas öszinte viszonyt megromlja, s hivatkozással arra, miszerint egyházunk érdekeiben csakis akkor működhetünk sikeresen, ha közös szeretettel magyar hazánkunk érdekét is tülnök kitelhető hazaszerető lelkesedéssel mozdítjuk elő, — felszólítja a lelkészeket, miszerint nemcsak a gyanúsítások ellen, akár honnan jönnének azok, határozottan, erőlyesen és nyilvánosan tiltakozzanak, hanem egyszersmind a legközelebbi esperességi közgyűlésen nyilatkozzanak ki, miszerint:

1. Mindnyájan az egy osztatlan magyar nemzetnek tántoríthatatlan hű fia vagyunk; 2. akár tölut akár nemtűl hivatalosokunk, a reánk bízott hívek különleges politikai jelentőségéről és ténykedéséről hallami sem akarunk; sőt inkább szoval és példával arra törekszünk, hogy a híveket — értületlenül hagyván nyelvüket — magyar érdekekben és érületben, mely egyszersmind a mi érdekekünk és érületünk is, vezessük és szolgáljuk; 3. hogy a külön nemzetiségeket kiválólag és tulzottan sürgető és a magyarral mindenben parifikká kívánó férfakkal, semmi, de semmi együttességben nem állunk.

Lelkésznök e püspöki körlevelet azon indokból mutatja be, mert noha az csak a lelkészekhez van intézve, ő az egyház részéről is törtéendő e tekintetbeni nyilatkozást már azon oknál fogva tartja felette szükségesnek, mint-hogy köztudomás szerint a püspöki körlevél tanúsága szerint, a hazafiatlansággal sújtó vád és gyanu az egyházi hivatalnokoktól magára az egyházra vitélik át, egyházunk azonban ily gyanut, ily vádat, ily — egész multját eltörzítő — szennyfoltot magán nem tűrhet. Kéri tehát lelkész egyházunkat, hogy ő is ezen tekintetben nyilatkozzon sziveskedjék, kijelentvén egyuttal a maga részéről, hogy mitűn ő püspökének, e körlevélben kifejezett nézeteit tökéletesen osztja, és valamint eddig, ugy ezen tul is nemcsak egyházunknak, de szeretett magyar hazánkunk tántoríthatatlan hű fia akar maradni, evangeliusszerű és hazafias irányban élni és működni, és határozottan visszautasítani minden solidaritást azokkal, kik egyházunkat, netalán hazaellenes irányba terelni kívánják — ezen érületben a legközelebbi esperességi gyűlésen nyilatkozzon ki.

vánnának — ezen érületben a legközelebbi esperességi gyűlésen nyilatkozzon ki.

Egyházunk a feszült figyelemmel meghallgatott püspöki körlevelet osztatlan lelkesedéssel fogadva és örömmel véve tudomásul lelkészének a gyűlés színe előtt, eddig is ismert hazafias érületéről tett nyilatkozatát, ezennel egyhangu érülettel kijelenti, miszerint főpásztorának a fentérintett körlevélben kifejtett magasztos, és ugy egyházunk, mint hazánk javára egyedül üdvös elveit tökéletesen osztja, magáéva teszi, azokban leli minden egyes tagjának hazafias érületét híven tolmácsolva, és hogy ezen kijelölt uton akar tovább is rendületlenül haladni, biztosítva egyuttal szeretve tisztelt főpásztorát, hogy egyházunkat ezen irányban mindig késznek találandja a legbuzgóbb támogató közreműködésre, miről egyházunk főt. Dr. Szeberényi Gusztáv püspök urat e határozat közlése mellett feliratilag értesíteni határozza.

Egyszersmind utasítatnak az esperességi gyűlésre kiküldendő követelnek, hogy ezen irányban egyházunk nevében az esperességi színe előtt nyilatkozzanak s ezen nézeteknek — soha nem keltet — győzelmes érvényesítésén buzogjanak.

Kovách Péter, az ev. egyház jegyzője.

A „torontái takaréki- és hitelbank” gyűlési határozatai N.-Beskerekén.

Jelen volt 62 részvényes 386 szavazat birtokában.

A közgyűlés:

I. Az igazgató-választmány évi jelentését, az abban foglalt indítványok a napirend sorozata szerinti tárgyalását fenntartva élénk helyesséssel tudomásul vette és az igazgató-választmány, az igazgatóság, és az intézet összes közgeinek, az intézet érdekében tanúsított fáradozatát és buzgó működéséért köszönetet és elismerést szavazott;

II. a számvizsgáló bizottság jelentése és indítványa alapján az igazgató-választmány és igazgatóságnak az 1874. évbni üzletvezetésre vonatkozólag a felmentvényt megadta;

III. az igazgató-választmányok a kimutatott tiszta nyeresémet hováfordítására czélzó indítványát elfogadta és az összes szamu szelvény bevéltásának határnapjául f. é. május hó 1-ét kitűzte;

IV. az igazgató-választmány számoló jelentésében foglalt a vezér-igazgató, két igazgató, és intézeti ügyész ezentűl díjazására és az igazgatók hatáskörének bővítésére vonatkozó javaslatot magáéva tette és határozattá emelte;

V. Az 1874. ápril 12-én tartott rendes közgyűlés által módosított és a nm. földművelési ipar- és kereskedelmi m. kir. ministeriumtól a bemutatási záradékkal ellátva visszaérkezett eredeti példányra kihirdetvén, annak az intézet levéltárában elhelyezését elrendelte;

VI. a társulat elnökeül Vécsey István urat, vezérigazgatóul Mencer Mihály urat, első igazgatóul Eisenstädter I. L. urat, második igazgatóul Weisz Armin urat, az intézet ügyészül pedig Bielek Vilmos urat megválasztotta;

VII. az ezentul 24 tagból álló igazgató-választmányt: Kovách Agoston, Dr. Demkó Pál, Virányi József, Stagselschmidt Pál, Botka Lajos, Mangold Lipót, Kohn J. L., Lucsics Miklós, Deutsch Ignác, Pollak Armin, Blühweisz Mór, Napholz Agoston, Heim Károly, Weisz Albert, Mihálovits Miksa, Eckstein Samu, Deixner Henrik, Kadelsburger Fülöp, Freund Samu, Kupuszarovits Miklós, Steigerwald István, Engel Samu, Deutsch Armin és Rósa Ignác urak választása által ujonnan alakította;

VIII. választmányi póttagokul: Deutsch Jakob, Spiegl Jakob, Szávits István, Steingaszner

Ernő, Steiner Mihály és Dr. Schwimmer Mór urakat, végül

IX. a számvizsgáló bizottságra: elnökül: Stojtsits Antal; tagokul: Ormody Imre, Löwy Ignác, Szekulesz Lipót és Deutsch Mihály, és póttagokul: Reiner János és Kellner Ferencz urakat választotta.

X. A tavalyi közgyűlés által a tiszta nyeresémből utáni veszteségek fedezésére vizsztatartott és különleges tartalék alakpént kezelt 7000 flnak az igazgató választmány, a számló jelentésben foglalt javaslata értelmében kiosztását elrendelte;

XI. a vezér-igazgató, az igazgató választmány jelentésének kiegészítésül előadott szóbeli jelentését, hogy a nagy-beckerekéi gőzhajózási társulattól átvett hajókészletet a lefolyt azonban eladni ugyan egészen nem sikerült ezben a két remorályhajó f. é. február havában 27,500 forintért értékesítetett, tudomásul vette és az igazgató választmányt megbízta, hogy a még fennmaradt hajókat és a titeli nagy raktárpületet elárusítani ezentul is igyekezzék;

XII. az elnöknek a közgyűlés tapintatos vezetéséért köszönetet szavazván, a jegyzőkönyv hitelesítése végett Virányi József, Reiner János és Ormody Imre urakat kiküldötte.

Visszapillantás egy jó szándékú előadásra.

Ki merté feltenni, hogy a f. é. márczius 6-án rendeztem tudományos előadás oly mérge kínóvóvű elégedetlenségre találjon, s annyi ingerlekeny, önmérsékletet nélkülözö epés kifejezésekre szolgáljon alkalmul bizonyos malcontentusoknak, ama legjobb szándékú előadóm minden önzéstől ment inteniő minőt a „Torontái” hetilap ápril 1-5 és 15-16 dik számban megjelent n.-sz.-mikliói botrányos fel-szólalások feltűntettek.

Hogy az ily egyebűt szép eredményt felmutató felolvasás kezdetben nem fog nálunk hasonló eredményt felmutatni, arra el voltam készulve; de hogy az az idézetem lap 11. számban elsorolt tekintélyes testületéknél, már a kezdeményezés érdekénél fogva is — hogy annyi hidegségre találjon minőt a valóság felmutatott — megvallom: ép úgy nem esett jól — mint nem reméltem, nem pedig az általam igény tisztelt intelligencia részéről, nem kinek ily irányu kezdeményezést — szerintem minden hatalmában álló eszközökkel támogatni, istápolni és előmozdítani erkölcsi kötelezése.

Bűnbakul szolgálva e nemű kezdeményezésem, némely sarkastikus megjegyzéseinek, s egyrészt lenözö közönségnek meg volt azon szerencsétlensége, hogy ezáltal néhány oly utczaszerű közmondásra szolgáltatt alkalmat, melyek ugyancsak feltűntek azt a csekély tiszteletet, a melylyel a szórakozásnak ez éga iránt embereknek még részben viseltettek.

És midőn ebbeli sajnálatomnak e lapokban adtam kifejezést, egész sortűzet indított igénytelen személynem ellen, a kebelnek minden nemes hurját szétpattant tudó ütégeivel, indított pedig részben a lovagiatlan álca, részben Koczó & Comp. név alatt. Elvártnam, hogy a felkentségi bíráltnak megfontoló modorával és alapos tudásával fognak magához a tárgyhoz szólni. Dehogy! ellenkezőleg, a kiskorúság férczműsége és avatatlanság bizonylatával, a tárgyolt elterten kerekelt olva egyestem ama térnek iramodtak, hol a miveletlenség a tudatlansággal találkozik: a személyeskedés terére.

Legyenek azonban nyugodtak virtuos meg-támadóm, nem fogom durva gorombaságait közmász tühelyeken viszonzásul emelgöz lével feleresztetni, nehogy kellemetlenül csiklandozza a jobbhoz szokott olvasó-közönség inyét, ki elég sajnosan gyözöddött meg, hogy nem kis adag mérget képesek megtámadóm feltá-

TÁRCZA

Levelék Saroltához.

III.

Édes barátném! Megengeded, hogy naplótöredékeimből egynehányat közöljek veled. Azért óhajtom ezt veled közölni, mert te lelkiüdetnél fogva, felülemelkedtel a mai társadalom köznapiasságából; megérted a szív érzeményeit — megosztod az íróval a bánat és az öröm perceit. Az írónak egyedüli jutalma, ha eszmeszüleményei valaki által különös figyelemre méltatnak. Te eddig is részt vettél velem a sors adta javakban; vigasztaltál, ha csüggedővé lettem, s kárhöz-tadatt tettemet, ha ezek a könnyelműség határát túllépték. — Szóval, őrző angyalommá lével.

Megbocsás, ha talán érzélgő vagyok, de tehetek-e egyebet, ha a multról átrepült lelkeim a jelenre. Ugyan mondó kérlek, nem fátyolozzák-e a te szép szemeidet is néha könnyek, midőn keresett virágszönyeg helyett, hideg jég kéreggel borítva látod a boldogság földét. No de a remény letörli a szív harmatját szép szemeidről, majd el fog enyészni a tél, mint elenyészhet a nyár, és te ismét feledni fogod bánatodat. A te szivedben még nem alkonyult el a boldogság hajnalra, s ha néha mégis egy felleg uszna el felelted, ez bizonyosan csak futó árnyéket vetve érzetem virágodra, de nem temeli el, egész világot az éj sötétébe.

Megfordítva van minden énnám...

Az én reményeim sirokon nyíló virágok. Az emlékezet a mult sirjából feljáró kísértet, s nem tündöklő szivervány.

Oh engedd meg, hogy boros órámban habár csak a távolból nálad keressek vigaszt,

engedd meg, hogy e naplótöredék legyen érzemény világom.

Az érzelmeket megérteni csupán a nő sziv tudja.

Im, itt küldöm naplótöredékeimet, te meg fogod érteni merengéseit, sohajait, még a kétségbeesés hangján is.

Szerelmem, tövis, és nyíló virág egy ágon, fájdalom és kéj egy sohajban, köny- és örömmosoly egy pillanatban, meny és pokol egy szivben?...

Midőn isten az embert teremté, mondá: „legyen ő boldog”, és keblébe ültete a szerelmet...

Az ember vétkezett; és keblében egy új világ, támadt sötét — mint vérfolt a lilium haván. Ez a gyűlölség...

Azóta van a rózsának tövise, azóta ismer a szerelmem könyvet, sohajt...

P., 1863. márczius 21-én.

Hallodtat-e a légen átregzeni ama hanghullámzatot — midőn elnémul a zenész közepe a kedvenc darabnak, melyen elmerengtel. — Ugy-e, ugy-e, egy kép volt csak, mit megmentetted álmaid közül az ébredésben is?

És minő kínos ez ébredés...

Istenem, miért nem hal meg az ember élte első boldog percében, miért? hogy a sziv nem reped meg a gyönyör terhe alatt?...

Mily szép volna a halál, mily szépek álmaink még a sirban is...

Az élet megfosztja a szivet legdrágább kincsétől, még vágyait, reményeit is előli... És a sziv mégsem tud megprepedni; egy hosszú élet minden percében száz halál fájdalmait éli túl...

És mi az, mi megmarad vigaszul az elvesztett üdvért?...

Az emlékezet.

Szegény vérző kebel, hát nem elég nagyok szenvedésid, még a mult bűvös képei is üldözö rémekké kell hogy legyenek!

Oh ti, kiknek homlokát nem nyomja a szenvedés — tövis koronája, kiknek édes remények szövik jövőtöket, — kiknek jelenjét teljesült vágyak alkotják, s multatok ragyogó délibáb, oh mi szép lehet nektek az emlékezet, mint villám, mely csöndes nyári alkonyon átreg, halvány fényt árasztva a borútan csilagos éjre.

Oh szép a mult, imé jöltévvő szelleme, mely felhossa sirjokból a halottakat, csak egy érzet van ennél boldogtöb, az istenség legszébb gondolata: a szerelmem.

De a fájdalom sajtolta kebelnek, mily könyörtelen üldözöje!...

Legyenek bár sötétek az előidézt képek, sötétek mint a sirbolt viharos éjfélen, vagy tündöklök mint a meg nem esalott szerelmes álmai... Üldözö phantom lesz, élet lehel a halottakba, elenyészhet idöket jelené varázsol, remény horgonyt vett az elmerülönek és ismét szétzuza en müvét napot gyujt az égen, de lelkünkre az éj fátyolát veti...

Oh miért nem temette a sors szerelmem sirjában az emlékezetet...

Igaz, igen, én is voltam boldog, én is voltam szerelmes és szerelmem életem, világom, istenem, mindenem volt. Szerettem, és nem reméltem, szvenvedtem, és kéj volt a szvenvedés, mert érte szvenvedtem; inkább meg váltam volna életentől mint e szvenvedéstől.

Mégis kiteptem keblemél szerelmemet.

Ah mi szép az élet, ha birjuk a szerelmemet bár szvenvedésben...

Mily isszonyú élni érzékletlenül; halottnak lenni, innen a siron...

Miért hittem az embereknek, hiszen tudhattam, hogy ök szegénylik szívöket, pirulnak, ha nem uralkodhatnak érzelmekben, mint a természet minden teremtményein, le az utolsó fűszálig. Semmi sem tehetne buzgová, mintha vissza imádkozhatnám azon kört, midőn szivem vezérelt lépteimeit, s nem a körülmények, szivemet. Tudtam első szerelmem balgaságait, tudom, hogy érdemellen volt mely tiszta szerelmemre, érzem minő — mélyen sebezett, de a tenger nem akkor veti-e fel gyöngyét, midőn vihar csapkodja föl néma álamból?...

Az a valódi szerelmem, midőn a lélek nem élte el magát és világát idealizálja. Hát Julia nem volt-e boldogabb szvenvedésben, mint Romeo? Tanult az emberek gyűlölni, tanult megvetni, vagy ignorál — küzdj a sorssal, mely körökben van, ott elveszted ideal világodat, nem fogsz szvenvedni; de elfelejtet még a boldogság nevé is; veszte vagy örökre, — menthetetlenül, ha csak nem tumpaltl annyira, hogy kéjben leld fel üdvödet.

A természet annyi szvenvedés kárpótlásul ad a szerelmet. Az ember kitepi azt a kebelből, vagy megmérgezi, hogy ne legyen a szivnek egy hurja is, mely nem ismeri a fájdalom accordjait.

A szerelmem osztatlan boldogság világa, minden mi fájdalmas, emészto benne, emberek müve...

En szánon az embereket, kik büszkeségökben feldulják a kebel földi mennyországát.

Oh, ha évek előtt így ismertem volna az embereket.

De én hittem nekik. Féltem a túlcápongó érzelme hatalmát... csalódtam és megátkoztam szerelmemet, most örözom utolsó sugárát is?...

(Folytatása következik.)

alni, csakhó iz. Ily parfo kik csak lenő önzetlenség nem követhe benne, szent bizonyított, vesebben és emeli. Megl hogy csak a ha durvaság hivatászoru a követök a gondolkozása sikerületnő kőnt utasított „Nem taró gitáni.” H tartozik? fel mestersége? kintet nélkül lan a földnek gazdálkodásna tamadóm ama gitáni képtel zombolyai, gátóságához, növendékek, testéset nyeri miként német kelle átömítá meret birtokú felfogásuk el dőn tanácsolój nem kréta- e Ily ezlon túl, madására Góit parityammal vá zsonyi granit d melyen e száv ban mint gaz vel foglalkozó hagyhatom ama zés nélkül. Hat kus Tallius. H zeteség leálás szarvahoz nyúl ezen, az ember dig híven köve nem fejlődészatos fölértésgaz szegényli alkaz lájja, hogy a m szűnt lealacsony téren a világ l tudosait találjuk enlitések csak munkájára: „Die auf Agriculturn melyből megtam melyet a szántó tápanyag egyrés földnek vissza ne ről évre kevesb kifejlődésének meg, a növény n és amonióval sz kép természetl lesz merítve, nyv ma sem tudja tu erejének lényege folytan lassankt sen hasznosnak így öntudatlamú vet. Ezen állapo itáni s ama kő régi empiricus gyözni — ha es teni csuda által peséget visszany tudatlanság meg irányban mondo pezni hivatása a hogy ide, az egyz kívül sok egyéb séges mit megtam ma már többen t

Hogy mily es a czélhoz; meg növendékei, töbl megejtett próbát sítást nyerhetnek megtisztelő hallg férfiaktól — igen ságtól. — Csakhó nagyobb ennél.

Fel nem fogt társai, hogy miken egy személynem ve egy gazdasági int az évszakhoz képe számával szaporod hogy oly téren a nem bírnak. Egye jékozást nyerhetne rium resortjában, szervezése kikerül, gyakorlatik. Sokka gyermekek követke mely szerint kétó kiképzételem és a felől azt követelik: mas próbákat adó ily gyenge repliká ügyvéd sem hozott előadást kütüztem értesültem a bár elégedetlen hagyá taps nyilvánításával ime az előadás után fel Koczó László tő jeremiadaiban, midő kezdesében, „hogy themák minden eset előadás tudományos gyözöddet Koczó úr

hwimmer Mór

gbu: elnökül: Inre, Löwy ch Mihály, és llner Ferencz

a tiszta nye- ezésére visz- lapként kezelt many, a szá- a értelmébeni

zgaló választ- előadott szó- skereki gőz- szletet a le- ben nem si- aji f. é. fe- értékesített, választmányt lt hajókat és sitani ezentul

és tapintatos , a jegyző- őzsef, Reiner küldötte.

szándék- sra.

é. márczius las oly mér- ljon, s annyi zó epés ki- zonyos mal- kból s mond- ntio minőt a 15-dik szá- trányos fel-

eredményt a fog nálunk a el voltam ap 11. szá- teknel, már is — hogy valóság fel- em esett jól az általam nem kinek rintem min- támogatni, költessége. ezdménye- gyzéseinek, eg volt azon nehány oly ott alkalmat, a csekély nak, ez ága letnek.

e lapokban indítottak nek minden eivel, indiz- részben n, hogy a odorával és a tárgyhoz kiskorúság ylatával, a fenest ama ég a tudat- és terére. duos meg- baságaitak elgés lével csatlak- uség inyét, hogy nem im feltá-

halottnak szzen tud- el, pirul- ken, mint az utolsó á, mintha n szivem yek, szil- ghaságait, szta szer- zveit, de zyeit, mi- ?... élek nem Hát Julia en, mint ni, tanuld sorssal, eal vilá- ejtet még rökre, — tal any-

ppólisául pi azt a legyen a ri a fáj- világa, emberek

szkesé- rrszágát. volna az tül:sa- és meg- olsó su-

alni, csak hogy ne hiányozzék belőle a picans iz. Ily parforce becsmerelést vadászó lényeket, kik csak lenni, kicsinyíteni, kicsufolni tudják az önzetlenség türekezeit, a józan gondolkodók nem követnek. Ha valaki kételkedett volna benne, szennyen táplálkozó megtámadóm, bebizonyították, hogy vannak emberek, kik szívesebben és jobban tudnak lerántani, mint fel- emelni. Meglátszik maszlagos észficzamlásaikon, hogy csak akkor érzik magukat igazán jól ha durvaságot gyakorolnak. Csak haladjanak hivatászerű pályájukon, e téren közörömünkre a követők már gyerekek: a közönség józan gondolkodását több megmételvezni nem fog sikerülhetni, annál kevésbé nem: mivel ön- ként utasították el maguktól a népet, mondván: „Nem tartozik hozzánk, őket boldo- gitani.“ Ha kérdenem szabad, vajlon mi tartozik? folyton és folytonosan csak a fejés mestersége? Mi gazdák oly üzletet, mely te- kintet nélkül a visszatérítésre csak szakadat- lan a földnek termő erejét fogyasztja, rabló- gazdálkodásnak nevezük. Azonban, hogy meg- támadóm ama feltevése: mikép népet boldo- gitani képtelen vagyok, utalom őket az itteni, zombolyai, jámi és murányi t. uradalmak igaz- gatósaikhoz, hol a vezetésem alól kikerült növények, haszonvetőségéről bővebb ér- tesítést nyerhetnek; pedig megjegyzendő: miként némelyiket a legalsóbb rétegekből kelle átídomitanom. Hogy mily félszeg ismeret birtokában vannak támadóm, mutatja felfogásuk és kifakadásuk ama része: mi- dőn tanácsolják, hogy jövőre ne toll-, ha- nem kréta- és ekeszarvával foglakozzam!!! Ily célon túl hordó hátul töltő fegyver tá- madásaira Goliathjaimnak elégnek tartom kis paritámmal válaszolni, melybe Kraellhuber po- zsonyi granit darabjából azon részt illeszttem, melyen e szavak olvashatók: — zu — „Azon- ban mint gazdasági ismeretek terjesztésé- vel foglalkozó már rendeltetésemnél fogva sem hagyhatom ama vastag tudatlanságot megjegy- zés nélkül. Hát azt hiszik támadóm, hogy Mar- kus Tullius, II. József és több historiai neve- zeteség lealacsonyítva lettek, midőn az eke- szarvához nyulva tetteg behizonyítottak, hogy ezen, az embert kezdetől a mai fogik min- dig híven követő eszköz, az eke, az emberi nem fejlődésének, fennmaradásának és foko- zatos felvirágzásának jelvénye, irányadója meg- szegényleni alkalmazóját? Ma csak vak nem látja, hogy a mezőgazdasági foglalkozás meg- szűnt lealacsonyító üzlet lenni, minthogy e- téren a világ legmivelőbb és leggeniálisabb tudosait találjuk. Ez érdemben, hogy többet ne említek csak Liebig Justus örökbecsű ezen munkájára: „Die Chemie und ihre Anwendung auf Agricultur und Physiologie“ hivatkozom, melyből megtanultuk: hogy minden természelt, melyet a szántóföld szolgált, az ásványos tápanyag egy részét vesszük ki, s ha ezek a földnek vissza nem adnak a terméseknek év- ről évre kevesbedniök kell. Miután a növény kifejlődésének egyik főfeltétele a földben nincs meg, a növény nem képes többé szénsav, víz és amoniából szerveit felépíteni, következé- s-kép természet hasznát szolgáltatni, azaz, ki lesz merítve, mivel mezőgazdánk zöme még ma sem tudja tulajdonképen miben áll a talaj erejének lényege, valamint azt sem, hogy idő- folytán lassanként tőkét pazarolja el a téve- sen hasznosnak tartott föld kizsárolásával, és így öntudatlanul maga, utódja, és hazája ellen- vet. Ezen állapotról földmivelőinket felvilágo- sítani s ama károktól megóvni, őket a régi empirikus szokásnak káros voltáról be- győzni — ha csak addig nem várunk míg is- teni csuda által szántóföldünk ama terméke- peséget visszanyerik, melytől az értelmetlen- tudatlanság megfosztotta földmivelőinket. Ez irányban mondom elhanyagolt gazdáinkat ké- pezni hivatása a gazdasági intézeteknek. Csak- hogy ide, az egyszerű kréta és eke s z ar- ván kívül sok egyéb képesség és avatóság szük- séges mit megtámadómion kívül, istennek hála, ma már többen tudnak.

Hogy mily eszközök és ismeretek vezetnek a célhoz; megmutatták a földmives-iskola növendékei, többi közt közelebbi márcz. 20-án megejtett próbatételén, miről bővebb felvilágo- sítást nyerhetnek a megtámadók ama vizsgát megírt hallgató közönségtől, mint szak- férfiaktól — igen, az iskolára felügyelő bizott- ságtól. — Csak hogy persze kisebb gondjuk is nagyobb ennél.

Fel nem foghatják Kotzó László úr és társai, hogy miként lehetséges egy intézetnél egy személyben vezényelni és oktatni, kivált egy gazdasági intézetnél, hol az intézendők az évszakához képest lehet mondani, a nap- számával szaporodnak. Ez csak arra mutat, hogy oly téren mozognak, hol tájékozással nem bírnak. Egyébként erről leghebbebb tá- jákozást nyerhetnek, a földmivelési ministe- rium resortjában, honnan ez intézet szer- szervezése kikerült, hol afelett a főfelügyelet gyakoroltatik. Sokkal nevelésesebb ennél azon gyermekes következelésű megtámadások, mely szerint kétely támasztatik tudományos kiképeztetésem és mivélségem iránt, míg más- felől azt követelik: „hogy arról nekünk alkal- mas próbákat adjon. „No prokátor urak, ily gyenge replikát még napvilágra soha egy ügyvéd sem hozott. A márczius 6-án rendezett előadás kitütem nyilvános próbául — és mint értesültem a bár csekély számú hallgatóság elégedetten hagyá el a termet nem csak, de taps nyilváníásával adta jelét tetszésének. És ime az előadás után 19 napra próbára hívatam fel Koczó László úr és társától azon férczelmű jeremiáiban, midőn maga bevallja 4-ik be- kezdésében, „hogy a felolvasás választott themák minden esetre szépek voltak.“ — Az előadás tudomány részéről úgyhiszem meg- győződhet Koczó úr és társai fércz czikküket

feltüntető lap tárcza rovatban. Itt mivélségem messziről sem ítéltetett, de Koczó és társai által e nembem tett kétyele és főleg az, hogy ily delicat ügyet a minden erkölcsi érzelme felbőszítő modorával oly könnyelműen szellő- getik felment minden további vitatkozástól, fel, főleg mivel az irány szerző támadásaikban a Laczi konyha társalgástól. Il n'y a qu'un pas. Felesleg volt egészen polgári állásommal ösz- szetévesztetni azon kisütött megsértést — mit városunk értelmiségére alkalmaz. Quilibet ver- bis sui magister. Még abbé! hogy sajnalatom fejeztem ki az előadási gyér látogatás felett sem lehet sértésre következtetni a mint hogy va- lósággal nem is volt. Ez érdemben is teljesen osztom a szerkesztőségnek tudósításomra vo- nalkozó részrehajlatlan megjegyzéseit. Tyr- nízai, polemizálni, patvarisálni, deliberalni és denuciálni soha sem volt kenyerem.

Midőn ezen ügyet részéről teljesen be- fejeztem tekintem még akkor is, ha ez ér- demben bárhol s bár kitől érkeztek bele- avatkozás. A vádat és védelmet összeegyze- tetve látni fogja az olvasóközönség, mely ré- szen van az igazság; ott-e, hol félre magyará- zatlan öszinteséggel és valódi ügyesrelettel minden mellékes érdeket hajhászt nélkül lett a parányi erő a közmivélség czélfjának nap- számosul felajánlja, vagy ott, hol malitiosus tendencia a kákin csomót keresni magának a a parforce alatt kitüzte.

Szívesen eltűrnék ellenentől a méltatlan bánásmódot is, csak a közjó érdekében meg- indított vállalat döcögjön — az ahajtott kerék- vágásba.

Annak, ki csak az igazság és közjó után törekszik, soha sem lehet káros, ha némely szép ábrándját bizonylatlan időre lerombolják is. N.-Szt.-Miklós, 1875. április 20-án.

Panaszok a közönség köréből.

N.-Szt.-Miklós, 1875. márczius 25. *)

Bartók János ügynevezett tanár a „Toron- tál“ 11-ik számában N.-Szt.-Miklóson márczius 12-ről keltezett férczikkelt böcsajított szelnek melyben a n.-szt.-miklósi közönséget osztá- lyonként pellengére tenni nem atalotta. A mon- dott férczmű és az abban rejülő gonosz szán- dék az annál sokkal magasabb álló n.-szt.- miklósi közönséget legkevésbé sem sérti, de mind azon által fulminans voltánál fogva bo- trányt idézett elő.

Dicséretes ugyan Bartók János úr a tu- domány e téreni törekvése de a n.-szt.-miklósi közönségnek nincs szüksége az erőszakosko- dásra és nem is várta miszerint Bartók János úr az értelmiségre való provocatiója gerjesz- benne a szép, jó és üdvös czelok iránti fo- gamzást, mert a n.-szt.-miklósi közönség min- den időben és mindenkor kész áldozatokat hozni a mint azt már igen gyakran igazolta.

De maga a közönség is mulató vágyánál fogva nagyon is sokszor összekötte jótékony czelokra irányult mulatságokat és élvezet tel- jes estélyeket iparkodott rendezgetni, és higye el Bartók János úr hogy a közönség a saját kebeléből ki indult összejöveteleknél valóban élve és mulat nem csak de a jótékonyágról sem feledkezik meg, és azon kívül soha há- tértbe nem marad a tudomány iránti érzelme sem. De önnök felhívása már azon oknál fogva is nem a legjobb vért szülte a n.-szt.-miklósi közönségnél mivel abban is presziót gyako- rolt az értelmiségre és azt a felolvasáshoz megjelenésre kényszeríteni akarta. A közönség pedig már előre is tudva azt hogy bizony Bartók János-féle felolvasás már a szereplők- nek személyiségüknél és még kevésbé tehet- ségüknél fogva számíthat csak is türethő él- vezetre, mert nagyon jól tudja vagy legalább tudhatja hogy ön gögös voltánál fogva a köz- önségnél nem persona grata, de külseje és különösen bepölyözött feje inkább könyörület gesztű mint öntől élvezetet várni, de ön beszélni sem tud ez ugyan öné nézve szerencsétlenség a közönségre nézve pedig untató és fárasztó mert önnök hebegését és illetve egy szónak ön általi többszöri ismétlését több ideig meg- hallgatni már megengedi azt nem élvezetnek hanem valóságos gyötörlemnek és pokolnak le- hetne mondani. Tehát kár volt a N.-Szt.-Miklós közönséget a végezt megtámadni hogy fel- olvasásánál igen csekély részt vett mivel sem öntől de még kevésbé tanoncz fiától a N.-Szt.-Miklósi közönség élvezetet nem várt de soha nem is követelt. Badarság volt tehát öntől egy oly közönséget szándékosan és gonosz indulattól provocalni mely önt eddigelő csak ürte most pedig öntől indignatióval elfordul. Ön a hatósá- gokat és testületeket külön megbélyegzési szán- dékból felsorolta czikkében és különösen a böl- ceséget és tudományt merítő szótárából az ügy- védi testületet „népboldogítóknak“ elnevezte. Jól tudjuk hogy a népboldogító elnevezéssel az ügyvédi kart gyalázni akarja de meglehet győ- ződe hogy az ügyvédi testület a fennálló tör- vények és bíróságok létezésénél nem ámitgat- hatja a népet, tehát önnök építhetönja a reánk ügyvédekre nem illik hanem illenék az inkább önére mert ön tanonczait szajka módjára be- tanítja és ez által azoknak szüleit a hatósá- gokat és a magas kormányt is ámitgatja hogy t. i. ön mennyit tanít és tanonczai mennyit tanulnak öntől és hogy ön mennyire boldo- gitja azon nép osztályt melyel érintkezik. Egyébiránt biztosítja önt az ügyvédi kar hogy

*) Az e rovat alatt közölt czikkékert nem vállal fele- lőséget a szerk.

**) Önök ugy kívánták, hogy a fentebbi sorok meg- jelenjenek. Ambar a tárgyat nem tartottuk ré- szünkről annyira fontosnak, hogy emiatt az el- keseredést még jobban fokozok. Sajnáljuk hogy omissious levél ily félre értesekre adott alkalmat. (Szerk.)

a nép boldogító elnevezésén meg nem ütökzik mivel ön azt he nem számítható állapotban írta és pedig az állatok dühéről tartott előkészü- leték és tanulmányozásánál oly annyira bele- élte magát mikép bizonyos hogy ön által ér- tekezési tárggyul választott állatok dühé saját vércbe ment át és azon perczen tört ki midőn tapasztalta hogy N.-Szt.-Miklósi nagy közönség és annak csekélyrésze az ügyvédi kar hebegését és mekegését meghallgatni nem jelent meg.

A nagy közönség pedig nem a N.-Szt.- Miklósi közönség felett hanem igen is Bartók János úr felet fog pálcázni törni, mert a N.-Szt.- Miklósi közönségnek áldozat készége és minden- jö, szép és üdvös czél iránti hajlama és szelleme ismeretes a nagy közönség előtt, — ellenben a czik író és illetőleg a tudományok feltola- kodott napszámosa saját érdemeinek magasz- talása és feldicséreséről megösméri a madarat tolláról és megéri annak istáló szagát a fércz- cikket megvetéssel félre dobja.

Végül nem mulaszthatjuk el megjegyezni mikép mi Bartók János úrral további polemiba böcsajtkozni nem szándékozunk hanem jó in- dulattal tanácsoljuk mikép vonuljon vissza a kárhözható küzdterről, szentelje, idejét és erejét tanodájának és feleljen meg hivatásának és a magas kormány és közönség követelményeinek, nem különben iparkodjék a közönségnek jó indulattal megnyerni, mert különben a perek- nek és panaszoknak árja elarasztni fogják és vajmi könyű hogy azok alatt elmállik. *)

A N.-Szt.-Miklósi ügyvédi kar.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Padé, 1875. év ápril havában.

Tekintetes szerkesztő ur! A szerény falu levelezője nincs azon kellemes helyzetben, jótékony czelu előadásokról, tánczvigalmakról és más mulattól czikküket közölhetni, mint a városiak, — és alig híhető, hogy becses lap- jának szellemus tárczairója „Aesculap“ ur a Padén termett társadalmi nyers fáhol képes volna egy madonna fejet — vagy is — mu- lattató falusi tárczát faragni.

Ha ily mostoha viszony mellett még is félbeszakítjuk eddigi halgatáságunkat, és te- kintetes szerkesztő urat jelen szerény soraink közlésére felkérjük, arra azon indok birt, hogy bemutassuk becses lapja olvasó közönségének egy köztünk elő polgartársunk tevékenységét jó és rossz időkben.

Az elmúlt évek csapásait esetelni szük- ségtelen, — mindjában tudjuk, hogy míg egy részt az árvíz éveken át elpusztította veté- seinket, addig más részt ez elöt 2 évvel a cholera járvány e környék lakóinak számát majd nem megléztelte. — Az éhség, nyomor tépontját érte, s megtört szívvél néztünk kedves halot- taink sirjái felett, a szomorú jövőbe, majd nem irigykedve azokon, kiket csendes nyugalomra kísérték.

Ez időben egy nemes emberbarát műkö- dése tartotta fel már már elhalt reményünket. Élte koczkázatásával meglátogatta naponta val- las és nemzetiség különbség nélkül a cholera járványban fekvő betegeket, ingyen osztogatta a gyógyszereket, utasította batorította a népet, buditott minket is, hogy válvtelve segítségünk a hol még segíteni lehet, és — ezen nemes férfiú erélyes fellépése által sokan, kik már a halállal küzdöttek — élnek, és a hála imájába foglalják mentő szellemük nyvét.

A járvány vissza lett terelve, a harangok zugása elnémult, — és kezdődött meg a halál- nál is borzasztóbb ellem — az éhség legun- dorított alakjában.

A szegény népnek nem volt keresete, mert hiszen — a víz hullámai elvégezték az arató és cseplő munkáját. És itt ismét a mi emberbarátunk volt az, kinek kezdeményezése folytán a nemes keblű közbirtokossaink, noha szintén sújtva a ros- zék által, még sem tagadták meg annyiszor bebizonyult áldozat készségüket, hozzá járul- tak a lakosság jobb módu részével egyetem- legessen, — és Padén egy népkönyha meg- kezdette áldásos működését.

Az ügy elén pedig helyén találjuk em- berbarátunkat, ki ellemében van ha jól tesz; — és míg a járvány idején számtalanokat mentet meg a bizonyos haláltól, ugy később százaknak nyújtott hol ingyen, hol jutányosan kenyeret.

Ezen férfiú, a megye székhelyén szintén ösmert és köztiszteltben álló Csitintalan Jó- zsef úr magyar Padé rom. kath. lelkesze.

Határozat.

Nagy-Beeskerek rendezett tanácsu város kép- viselő testületének 1875. évi ápril 28-án tartott közgyűléséből.

35. sz. kgy.

Azon körülménnyel fogva, hogy a „Tor- ontál“ című hetilapban kezdett és a „Gr.- Beeskereker Wochenblatt“—ban folytatott po- lemiba, melybe szeretve tisztelt polgármes- terünk is beavatkozván; azon tettei felett, melyekről első rendben a városi képviselőség van hivatva ítéletet hozni, egy arra nem jo- gosított egyéniség valóban erellen ítéletet mondott, indítvány tetetett: miszerint mon- dassék ki határozatilag, hogy a képviselő tes- tület polgármesterének ezen város érdekében működésének eddigi üdvös sikerével meg van elégedve, s azon reményben, hogy a város java mellett eddig tanusított buzgósága

*) Ezzel a vitát mindkét részről befejeztünk te- kinti Szerk.

fokozodni és a siker naponként növekedni fog, nékie bizalmat szavaz.

Az indítvány elfogadtatik oly hozzá- adással, hogy jelen határozat a legközeleb- ben megjelenendő „Torontál“ és a „Gr.- Beeskereker Wochenblatt“ című hetilapok ulján nyilvánosságra hozassék. Jegyzette: Manojlovits Miklós, főjegyző.

HIRHARANG.

* Miért dühödtek a bécsi lapok. A bécsi journalistica egy része megint dühösen gyalazza Magyarországot azért, mert kormánya a vasuti szolgálat terén is érvényt kíván sze- rezni a magyar nyelvnek. A magyar falló új „Presse“ pláne ki is jelenti, hogy meglassuk, Magyarország nemsokára el fog töröltetni a földszínéről. Ez igazán hőbortos, illetőleg szemtelen kijelentésre az „Ellenőr“ erélyesen felszólalt, hogy az olyan lapot, mely a magyar államot támadja meg, a kormány foglaltassa le, és tiltassa ki az ország területéről. A mit más állam meg nem tűr, miért volna kénytelenek mi tenni. A magánember is kiparancsolhatja házából az olyan lapot, mely folytonos piszok- kal illeti. Ezt annál inkább megtehete az állam. Az „Ellenőr“—nek tökéletesen igaza van. A nemzeti önérték követeli ama hírlapok kitül- tását, az országból, melyek nem csak hogy folyvást piszkolják Magyarországot, hanem annak elpusztulását is karogják, mint valami halálmadarak. Elvárjuk a magas kormánytól, hogy e tárgyban erélyes intézkedésekhez fog nyulni.

* Ünnepegy. Városunk „tüzoltó egylete“ védszentje „Florian“ napján fényes ünnepegyt rendezend a helybeli kincstári erdőben, melyre előlegesen is felhívjuk a t. közönség figyelmét. A mult évi ünnepegyt elverte az esső, ezt talán csak nem fogja elvenni újra.

* Magyar polgári olvasókör alakult városunkban, melynek czélya: hazafias érzelme- től, önmivélség, kölcsönkönyvtar letesi- tése. Az alapszabályok megerősítés végett a ministeriumhoz már felterjesztettek. — Tízéj évenként 3 ft. s beiratási díj egyszerűen- korra 25 kr. A körhelyiség majushol Parcs- tics féle épületben lesz. Olvasásra több rend- beli lapok szolgálnak; a könyvtar is mar mint- egy 150 kötetet tesz.

* Bega-Szt.-Györgyrol 1875. ápril 23-an szomorodott szívvél jelentik 1875. évi ápril 22-én esteli 1/2 10 órakor élte 83-ik évében Groszmann Mihály úr a bega-szt.-györgyi ura- dalom nyugalmazott igazgatója és a megye volt táblabírájának halálát. A gyszoló Csald.

* A „Vasárnapi Ujság“ ápril 25-diki száma következő tartalommal jelent meg: — Tomcsányi Ádám (arczékkel) Dr. Ballagi Ala- dártól. — Idegen földön. (Költemény Pasztói- tól). — Czerna Tamás. Beszély, angolból f. Sám Lajos.) — Madócányi Pál (arczékkel). — A zürichi műgyetem. (képpel). — Isztria és Dalmácia, III. (képpel). — „Az úszó város.“ (Verne Gyula regénye, (képpel). — Kérem a magyarországi első köröri ma- radványok ügyében (6 ábrával) Römer Flar- stól. — Boyton kapitány (képpel). — A hétről. — Irodalom és művészet. stb. rednes rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára év- negyredre (apr.—jun.) 2 frt; a „Politikai Uj- donságok“—kal és „Magyar Gazdá“—val együtt 3 frt.

* A Divat-Nefejejs 8. száma a követ- kező érdekes tartalommal jelent meg: Stuart Mill és a nők. — Béanger dalaiból. — Regé- nyes házasság. Elbeszélés Vértessy Arnoldtól. Négyheti szabadság. Malpene beszélye. — Tar- cza czik-czak. — Buljovszky Gyulától. — Panna asszony leánya. — Országvilág. — Virág kiállítás a Szondy utczában. — Mi ujság. Irodalom és művészet. — Egyetek és inté- zetek. Ház és tűzhely. — Talányok. — Bizo- mánytára. — A borítékon: Hírek a nagyvilágból és vidékről. Vegyések. — Mellékletek: I. Egy év divatrész 70 ábrával; II. Színezett divatkép. — III. Szabásív. — A Divat-Nefejejs minden vasárnap válogatott szépirodalmi résszel és gazdag mellékletekkel. Előfizetéseket elfogad vidéken minden postóhivatal, Budapestben a kiadóhivatal, IV. Sebestyénér I. Félévre 6 ft., évnegyedre 3 ft. Ápril elejéről még kapotók teljes számú példányok.

* Cs. kir. szab. osztrák államvas- pályá-társaság. A Budapest alá közele- kedő futarvonatok ismét behozatala csatlako- zással Báziason az alduna állomásai és Kon- stantinápoly felé és onnan közlekedő gyors- jökhöz. 1875. április hó 12-től kezdve heten- kint ismét két futarvonat és pedig minden hétfőn és pénteken fog Budapestről Temesvá- rig (csatlakozással az 5. számú személyvonat- tal Bázias felé) az alább következő menetrend szerint közlekedni. Ezen futarvonatok összeköt- tetésben vannak a Bécsből Budapestre érkezett futarvonatokkal, és Báziason az alduna és Konstantinápoly felé járó gyorshajókhoz csat- lakoznak. Ugy szintén 1875. április hó 20. dik- től kezdve hetenkint két futarvonat és pedig minden kedden és szombaton fog Czegléd- ről (csatlakozással a Báziasról érkező 6. számú személyvonathoz) Budapestre az alant álló me- netrend szerint közlekedni, hogy így a gyors- hajókkal Konstantinápolyból és az aldunáról Báziason megérkezett t. cz. utazoknak továb- szállítása a Budapestről Bécsbe induló futar- vonatokkal közvetlenség. Menetrend: Bécs- báziasí irányban Bécs (államvaspályaudvar) in- dul hétfőn és pénteken (1. sz. futarvonat) 3 óra 53 percz délután. Bécs (ész. vasp.-udvar) 17*

indul hétfőn és pénteken (1. sz. futárvonat) 3 óra 43 perccel délután. Budapest indul hétfőn és pénteken (1. sz. futárvonat) 10 óra 40 perccel este. Czegléd indul kedden és szombaton (1. sz. futárvonat) 12 óra 10 perccel reggel. Szeged indul kedden és szombaton (1. sz. futárvonat) 2 óra 34 perccel reggel. Temesvár indul kedden és szombaton (5. sz. személyvonat) 5 óra 19 perccel reggel. Bázias érkezik kedden és szombat (5. sz. személyvonat) 8 óra 50 perccel reggel. Bázias bécsi irányban Bázias indul hétfőn és pénteken (6. sz. személyvonat)

6 óra este. Temesvár indul hétfőn és pénteken (5. sz. személyvonat) 9 óra 42 perccel este. Szeged indul kedden és szombaton (6. sz. személyvonat) 1 óra 32 perccel reggel. Czegléd indul kedden és szombaton (2. sz. futárvonat) 5 óra 29 perccel reggel. Budapest indul kedden és szombaton (2. sz. futárvonat) Bécs (államvasp. udvar) érkezik kedden és szombaton (2. sz. futárvonat) 1 óra 56 perccel délután. Bécs (ész. vasp.-udvar) érkezik kedden és szombaton (2. sz. futárvonat) 2 óra 3 perccel délután. — Ha a gyorshajók megkészennek, úgy hogy

a 6. sz. személyvonat legkésőbb este 7 órakor sem indulhatna el Báziasról, akkor a futárvonat közlekedése a czegléd-pudapesti vonaton egészen elmarad, azonban a t. cz. utazók mindig találnak alkalmat vasúti vonatokkal tovább utazhatni Budapestre és Bécsbe, és pedig Báziasról este 8 óra 55 perccel és délelőtt 11 óra 25 perccel. A Czegléd és Budapest közti futárvonat közlekedésére nézve a állomások főnökei fognak esetenként tudósítást adni. A fentemlített 1. és 2. számú futárvonatnak részletes menetrendje a bécs-budapesti

vonalon. valamint az 5. és 6. sz. személyvonat a temesvár-bázias, illetőleg bázias czegléd vonalon, az általános menetrendből meglátható. Első elindul az alduna állomási felé és Konstantinápolyig. Bécsből hétfőn április hó 12-én a futárvonattal: az államvaspályaudvarról (a déli pályaudvar mellett) 3 óra 53 perccel délután, az északi pályaudvarról 3 óra 43 perccel délután. Budapestről hétfőn április hó 12-én futárvonattal este 10 óra 40 perccel. (Az államvaspályaudvarról a váci uton.)

H I R D E T É S E K.

1396. sz. k. i. ex 1875.

(67-2^a)

Hirdetmény.

A városi rendőrlégénység ruházatának beszerzése, tárgyában f. é. ápril 25-ére kitűzött árjelzés a gör. kel. husvéti nagy ünnepek miatt f. é. május 2-án fog megtartatni.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi ápril 21-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

1715. sz. váltó 1875.

(61-3^a)

Czégbejegyzés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék váltoosztálya részéről közléssel, hogy 1875. évi márczius 13-ik napján a kereskedelmi egyéni czégek jegyzékébe M. Lichtenhal mellencei vegyes kereskedő beiktatott.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi márczius 27-én tartott üléséből.

Várady M.,
kir. törvényszéki elnök.

1258. sz. váltó 1875.

(63-3^a)

Czimbejegyzés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék váltoosztályánál 1875. évi márczius 13-án a kereskedelmi egyéni czégek jegyzékébe bekebleztetett „Pollák Hermann, czég-birtokos” Pollák Hermann gabnakereskedő.

Nagy-Beckereken, 1875. évi márczius 13-án.

Várady Mihály,
kir. tszéki elnök.

1941. sz. érk. 1874.

(60-3^a)

Arverési hirdetmény.

Zoldy Nándor részére végrehajtást szenvedő Zsunatz Lovrity a lefoglalt t. j. k. 92. sz. a. Horvát-Bókán fekvő 5688 ftra becsült ház és körülbelül 30 holdból álló nemesi birtokra nézve bírói árverés elrendelvé a helyszínen tartandó ezen árverésre, a venni kívánók meghívatnak.

Az első árverés határideje 1875. évi május 13-ik, a második június 14-ik napjára, mindig délelőtti 9 órára azon megjegyzéssel tüzetik ki, hogy az érintett vagyon az első árverésnél a becsárért vagy azon felül; a második határidőnél pedig becsáron alól is el fog adatni.

Az árverési iratok ezen járásbírói telegkönyvi hatóságánál és a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Kelt Módoson, a kir. járásbírói telegkönyvi hatóságánál, 1875. évi márczius 31-én.

446. sz. k. 1875.

(65-3^a)

Pályázat.

Tót-Aradác községében a jegyzői állomás üresedésbe jövén, ennek az 1871. évi XVIII. törv. cz. 75. illetőleg 83. §-a értelmében választás utáni betöltése f. é. május 17-én délelőtti 9 órakor tót-aradáci községi háznál fog eszközöltetni.

A pályázni kívánók, kik a magyar, német s tót nyelvet írásban és szóval bírják, felhivatnak, hogy kellően felszerelt folyamodványaik a választást megelőzőleg Tót-Aradác községi elöljárójánál nyújtsák be.

A jegyzői fizetés s illeték e következők:

Kézpénzben 300 ft.
Napidij általány 50 „
Irodai általány 50 „
36 p. m. tiszta búza, 20 p. m. árpa, szabad lakás s a községi ház talken egy egész kert.

Továbbá:

Adásvevési szerződésért . . . 2 ft. — kr.
Folyamodványért 2 „ — „
Bizonylatért 1 „ — „
Végrendelet 1 „ — „
Kötvényért 30 „
Marhajárlat — „ 10 „

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi ápril 20-án.

Bakalovich Ágoston,
szolgabíró.

Pályázat.

(64-3^a)

Néhai Szklenkay Daniel volt új-szt.-iváni községi jegyző halála által üresedésbe jött közjegyzői állomásra a pályázat kiíratik.

Ezen közjegyzői állomással 216 ft. 75 kr. évi fizetés, 57 ft. utazási költség, 37 ft. irodai szerekre, összesen 310 ft. 75 kr. o. é. kézpénzben, úgy természetben kiszolgálható, 52 p. m. ősz, 10 p. m. tavaszi tiszta búza, 50 font só, 25 font stearin-gyertya, 2 öl kemény tűzifa, 3 öl szalma, szabad lakás házikerttel van öszveköltve, a magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapította díjak mellett.

Felhivatnak a torontálmegeyi t. szigorló bizottsága előtt vizsgát jó sikerrel letett jegyző urak, és jegyzői jelöltek, kik a közjegyzői állomásra folyamodni óhajtanak; hogy kellően felszerelt folyamodásokat, kitüntetvén abban, hogy a hivatalos magyar nyelvet írásban és olvasásban, ezenfelül a községi szerb és német nyelvet is bírják, az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 83. §-ai értelmében felszerelve 1875. évi május 13-ik napjáig, mint a választási napig, alulírt szolgabírónál benyújtsák.

Kelt Új-Szegeden, 1875. évi ápril 5-én.

Keresztes Ignác,
szolgabíró.

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

Szerkesztő-társ Kiss Károly.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckereken.

Pályázat.

(68-3^a)

A szerb-csanádi üresedésbe jött közjegyzői állomásra a pályázat kiíratik.

Ezen jegyzői állomással 800 ft. évi kézpénzbeni fizetés, szabad lakás, házi kerttel, és a községi képviselő-testülettel külön egyezség útján megállapítandó utazási és irodai általányal van öszveköltve, a magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak mellett.

Felhivatnak a torontálmegeyi tekintetes szigorló bizottsága előtt vizsgát letett jegyző urak és jegyzői jelöltek, kik e jegyzői állomásra folyamodni óhajtanak, hogy kellően felszerelt folyamodásukat, kitüntetvén abban, hogy a hivatalos magyar és azonfelül a német, román és szerb nyelvet ököletesen bírják, az 1875. évi június 7-ikén, mint a választás napjáig, alólírttal benyújtsák.

Kelt Nagy-Szent-Miklóson, 1875. évi ápril 9-én.

Buócz János,
főszolgabíró.

541. sz. k. i. 1875.

(73-2^a)

Pályázat.

Szerb-Padé községében 1873. évben tartott községi jegyző választás a nm. m. kir. belügyminiszteriumnak m. é. november 27-én 47.306. sz. a. kelt rendelvényével megsemmisítetvén, ennek választás utáni betöltésére a pályázat kiíratik.

Ezen jegyzői állomással 400 ft. évi fizetés, 24 p. mérő búza és 24 p. m. tavaszi termény szabad lakással, a magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak mellett van öszveköltve.

Felhivatnak mindazon jegyző urak és jegyzői jelöltek kik vizsgálatukat a torontálmegeyi t. szigorló bizottság előtt letették s e jegyzői állomásra pályázni óhajtanak, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 75. §-ai értelmében kellően felszerelt folyamodványaik, kitüntetvén abban, hogy a hivatalos magyar nyelv ököletes bírásán kívül a községi divó szerb nyelvet is jártasak, alólírt szolgabíróhoz 1875. évi május 22-ig mint a választás napjáig benyújtsák.

Török-Kanizsa, 1875. évi ápril 21-én.

Tallian,
szolgabíró.

Arverési hirdetmény.

Vagyonbuktó néhai özvegy Paracsetics Diván Katalin csődtömegéhez tartozó padéi 326. és 115. peszeri 3. s barnaháti 1. és 4. tjkönyvi számu, 1812^{232/1000} holdnyi terülatu, 294,620 ft. 25 kr-ra becsült nemesi részirtok öszes tartozékaival együtt a csődhitelezői választmány f. é. február 4-én 291-70. és ápril 15-én 882-72. sz. a. kelt határozata folytán Torontálmegeyi Padé helységében, jelesen a Paracsetics fele házban ugyancsak e f. 1875. évi június 15-én megkísértendő első, esetleg szint ezen évi július 19-én tartandó második közárverés útján a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Minden árverezni kívánó tartozik a fenebbi becsár 10%-át, vagyis o. é. 29,462 ft. 2^{1/2} kr-t vagy kézpénzben, vagy a tőzsdei árfolyam szerint veendő magyar állami értékpapirokban az árverés kezdete előtt az árverést vezető biztos kezébe bántatbérül letenni, a legtöbbet ígérő vevő pedig az árverés jogerőre lépte utáni 8 nap alatt a bántatbérül letett állampapirokat kézpénzzel kicserélni, s egyidejűleg a megajánlott vételi ár az eme bántatbér levonása utáni maradványának az árverés napjától az első részlet lefizetésére kitűzött első rendbeli 8 óra esedékes 10% kamatait is, azután az egész vételár első harmadát az árverés napjától számítandó 8 hó alatt a hátraléknak további 8 óra esedékes 10% kamataival együtt; a második részletet további 8, illetőleg az árverés napjától számítandó 16 hó alatt ismét a hátraléknak további 8 óra esedékes 10% kamataival együtt; végtére a harmadik részletet a fenrendezett bántatbér betudása mellett ismét további 8, illetőleg az árveréstől számítandó 24 hó alatt a nagy-kikindai adó, mint letéti hivatalnál pontosan lefizetni, szabadságában hagyatván, ebbeli köteleességét, ha és amennyiben akarná, a fenkitűzött határnapok előtt is teljesíteni.

A többi feltételek a nagy-kikindai kir. törvényszék-nél, nagy-kikindai ügyvéd és tömeggondnok Rehák Lukács és a csődhitelezői választmány alólírt tagjainál megtekinthetők.

Kelt Nagy-Beckereken, 1875. évi ápril 16-án.

Kovách Ágoston s. k.,

választmányi tag.

Bielek Vilmos s. k.,

ügyvéd, mint választmányi tag.

Dimitrievics György s. k.,

választmányi tag.

Rehák Lukács s. k.,

ügyvéd, mint csődtömeg gondnok.

(72-3^a)

Egy asztalos,

ki egyszersmind eszplőgép fűtés és vezetéshez is ért f. é. május 1-től a zombolyai uradalomban felfogadtatik. Évi fizetése 100 ft., 28 m. búza, 100 font szalona, 50 font só, 1 pár új egy fejelés csizma, 1 tehéntartás, 1 lánccz tavaszi föld, szabad lakás, szabad fűtés és ha lakásától távol majoron eszép 50 kr.apidij. — Jelenkezhetni Zombolyán

(62-3^a)

az uradalmi felügyelőség-nél.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhirre tétetik, miszerint a „Gr.-Beckereker Wochenblatt” 16. számában f. é. május 2-ra hirdetve volt lejárt zálogok nyilvános árverése közbenjött akadályok miatt elhalasztatván az **vasárnap f. é. május 9-én** délelőtti 10 órakor fog a Torontálmegeyi takaré- és hitelbank, nagy termében, megtartatni.

Ennélfogva felhivatnak a 898., 902., 903., 912., 944., 945., 950., 951., 995., 1025., 1121., 1134., 1181., 1190., 1250., 1252., 1259., 1281., 1289., 1294., 1311., 1317., 1379., 1390., 1399., 1426., 1446., 1448., 1464., 1479., 1511., 1519., 1521., 1535., 1540., 1548., 1554., 1559., 1561., 1564., 1568., 1570., 1573., 1578., 1585., 1592., 1613., 1617., 1627., 1631., 1637., 1647., 1657., 1666., 1670., 1680., 1682., 1707., 1708., 1709., 1712., 1723., 1732., 1747., 1768., 1778., 1797., 1801., 1808., 1812., 1816., 1827., 1831., 1855., 1856., 1891., 1893., 1894., 1898., 1906., 1940. számok alatt elzalogosított tárgyakról szóló záloglevelek birtokosai, hogy az érintett határnapig a nyert kölcsönt visszafizetni vagy annak hosszabítása végett alólírt igazgatóságot megkeresni saját érdekében el ne mulasszák.

A venni szándékozó t. cz. közönség pedig egyuttal értesítetik, miszerint az eladásra kerülő tárgyak iránt bővebb felvilágosítást ad az intézet könyvvivősége.

Nagy-Beckereken, 1875. évi ápril 22-én.

A torontálmegeyi takaré- és hitelbank igazgatósága.

(66-3^a)

Figyelmeztetés.

A t. cz. közönség figyelmeztetik miszerint a vól deákpartnak azon tagjai, kik a szabadelvűpart elveit vallják f. é. május 2-án délutáni 3 órakor az eddigi part-helyiségben tartandó értekezletre csak is azon ökök lettek egybehiva, hogy ott az alólírt végrehajtóbizottság jelentését, és a balközéppárt nyilatkozatát meghallgatván egy közösen megállapítandó helyiségben a

„szabadelvűpart”

szervezése, megalakítása iránt határozottan, s annak megalakítását eszközöljék.

Bielek Vilmos s. k.

Kovách Ágoston s. k.

Virányi József s. k.

Vécsey István s. k.

Kremminger György s. k.

(74-1^a)

Hirdetmény.

A f. évi április 4-én tartott VII-ik rendes közgyűlés határozata szerint a „Torontálmegeyi takaré- és hitelbank” f. é. május 1-től kezdve fizet részvényeseinek:

mint az 1874-ik évből haszonosztalékot 9 frtot
mint részt az 1873-ik évi haszonból visszatartott
7000 frtból 7 frtot
a szelvényblyeg levonása mellett, összesen . . . 16 frtot részvényenként.

At. cz. részvényesek erről ezennel értesítettek, avval, hogy 5-ik számú részvény szelvényeiket, arithmeticailag rendezett jegyzék mellett, melyhez az irlapot az intézet ingyen szolgáltatja, az intézet könyvvivőségénél beadni sziveskedjenek.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi ápril 23-án.

A „torontálmegeyi takaré- és hitelbank” igazgatósága.

(70-1^a)

TEMESVÁRI MARÓ

czipő-gyára

Budapest, király-uteza, 1. sz., aján

hölgyeknek:

Fűző topánkákat brünellből fénymasos orral, szép himzés díszszel 2 ft. 70 kr.
Fűző topánkákat erős bőrből, fénymasos orral; szőgezve és srófolt talppal, strapára és esős időre valók 3 ft. 50 kr.
Topánkákat gummi-huzóval brünellből fénymasos orral, magásra szabva, finom kiállítás 3 ft. 50 kr.
Topánkákat gummi-huzóval erős chagrain vagy borjubőrből, szegezett és srófolt dupla-talppal, nagyon tartósak 3 ft. 80 kr.
Kivágott párisi fűznivaló felüpan 3 ft. 80 kr.

U r a k n a k :

Topánkákat finom chagrain dupla bőrből 4 ft. — kr.
Topánkákat vikszos vagy bagariabőrből, szegezett és srófolt dupla talppal, igen erősek 4 ft. 50 kr.
Topánkákat finom gitbőrből, ezítra, fénymasos orral, szalona és bába valók 4 ft. 50 kr.
Topánkákat orosz lakbőrből, szegezett dupla talppal, sröfmunka 5 ft. 50 kr.
Vadászcsizmák vízhatlan dupla bagariaből vagy vikszos bőrből, háromszorosan srófolt dupla talppal 11 ft. — kr.
Ugyanazok orosz lakkos bagariaből 13 ft. — kr.
Fiu-topánok vikszos- vagy bagariabőrből, srófolt dupla talppal 3 ft. — kr.
Leány-topánok brünellből vagy bőrből, igen erős szegezett dupla talppal 2 ft. 60 kr.
Gyermek-topánok brünellből vagy bőrből, igen erősek, vas-sal szegezett talppal, igen jók és tartósak 1 ft. 80 kr.
Kimerítő árjegyzékek ingyen és bérmentve. — Vidékről jó megrendelésekre — postai utánvét mellett — legnagyobb gond fordítatik. (71-10^a)